

BRANNO

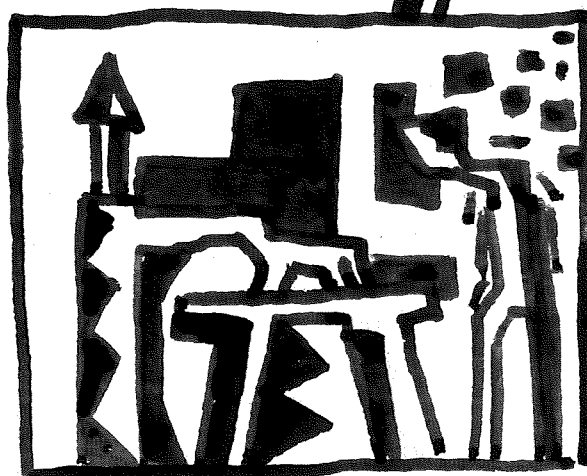
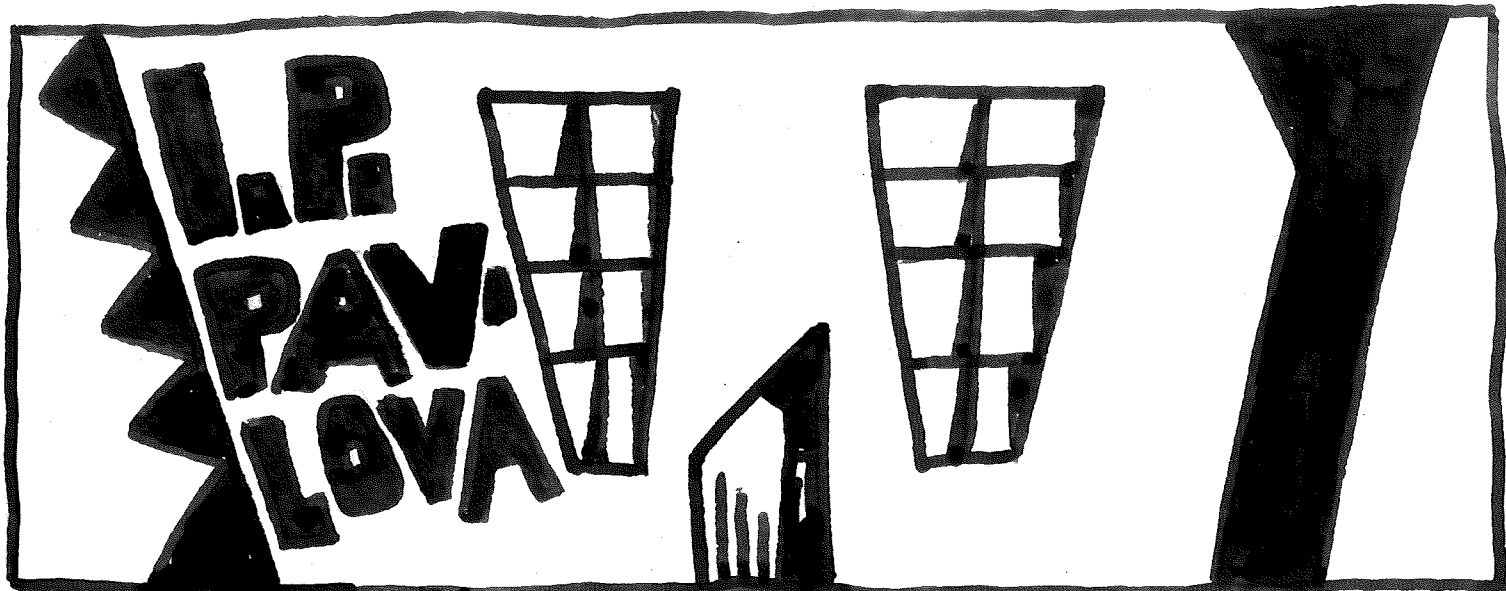

Tento komiks se vám bude snažit stručně popsat jednu ze smutnějších etap života pana Antonína Otty, pamětníka, který se s naším týmem sešel, pro této etapě nám poskytl zajímavé a napínavé, na základě svých vzpomínek.

Pan Otto se roku 1946 s rodiči přistěhoval do pohraničí, do
Bedlešova...

Antonín Otta si v létě roku 1948 užíval všedního slunečného odpoledne. Neměl ani tušení, co se téhož odpoledne má ještě odehrát. Nechtělo dlaně, než to zjistil. Za jeho dveřmi se totiž objevil příslušníci státní bezpečnosti, zamávali mu před očima doklady a obviněním za páchaní protistátní činnosti a bez jakýchkoliv důlků ho odvedli někam pryč. Neměl ani tušení, co všechno ho ještě čeká...

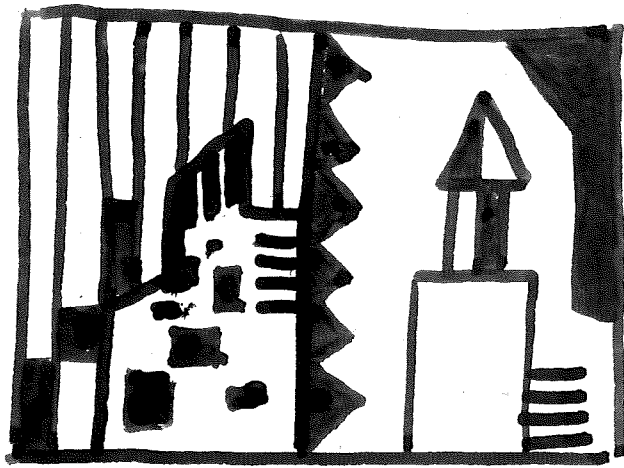
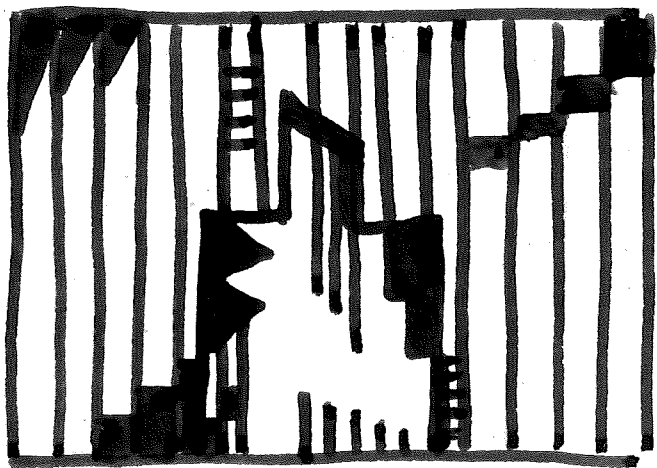
Byl odvezen do Karlových Varů do budovy tehdejší policie, kde strávil půl roku a podstupoval nejpřísnější výslechy, při kterých pohádky uváděl, a je obviněn neprávem. Nikdo na to však nebral ohled.

Po půl roce zde stráveném byl převezen na pražský Pankrác.

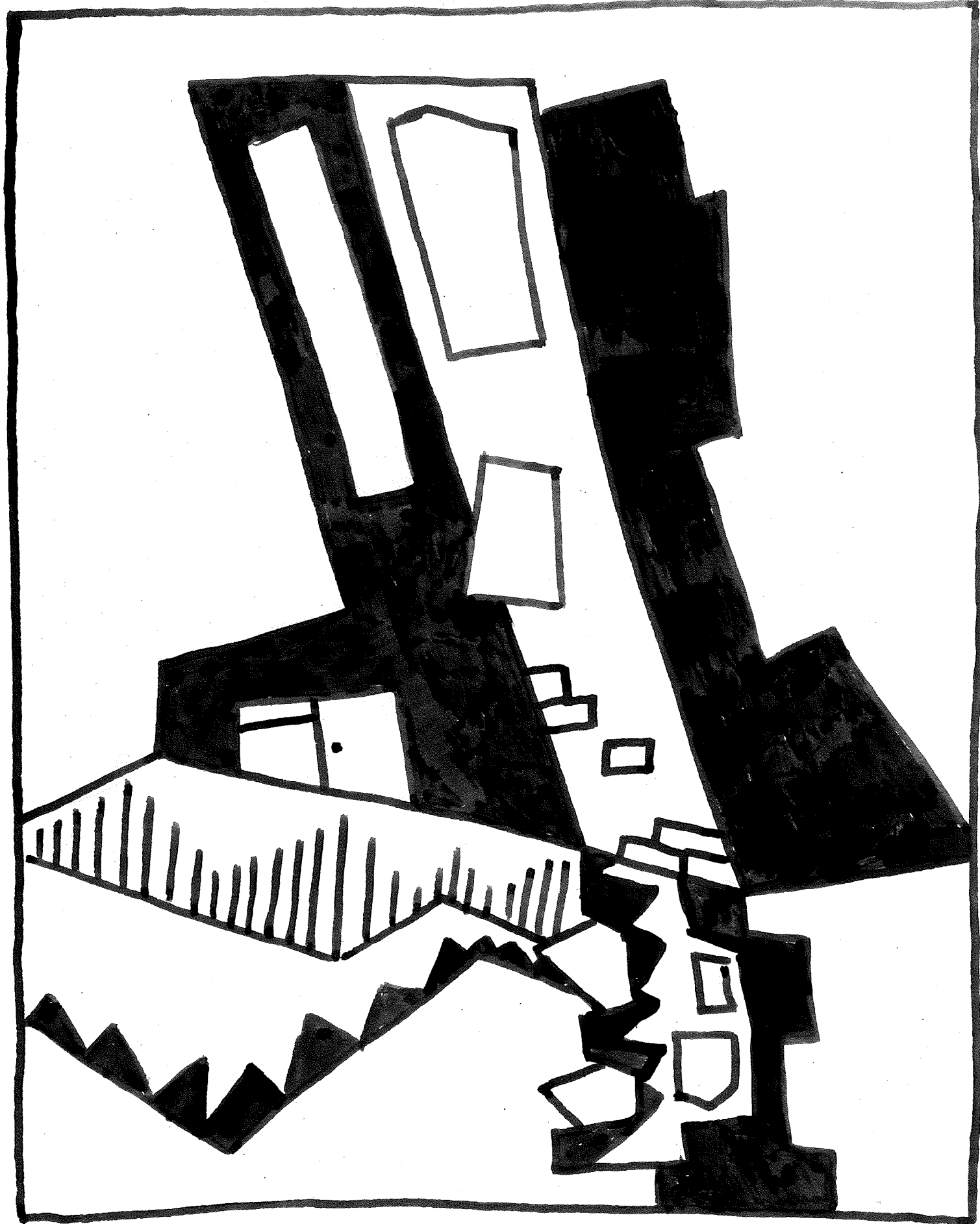

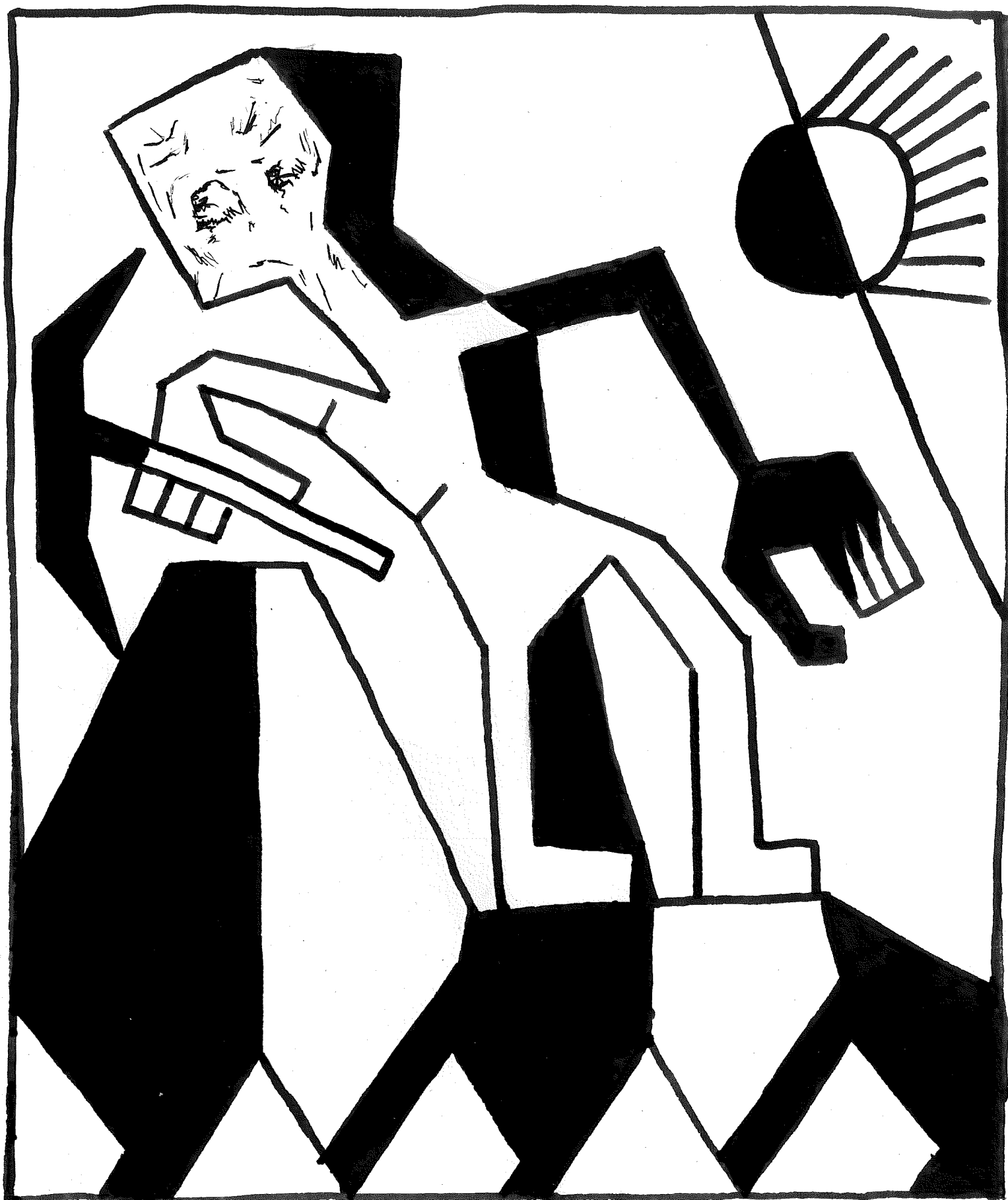
Zde byl panu Ottovi 21. 12. 1948 sdělen rozsudek. 15 let v pracovním tábore ... za organizování falešnosti protisovětského hnutí - sešňow, literární hůdy před tím neviděl (poprvé až u soudce). O žádném „hnutí“ neměl ani zdání. Po určitém rozsudku byl zavřen do cely a vyhlídka na svobodu moc neměl.

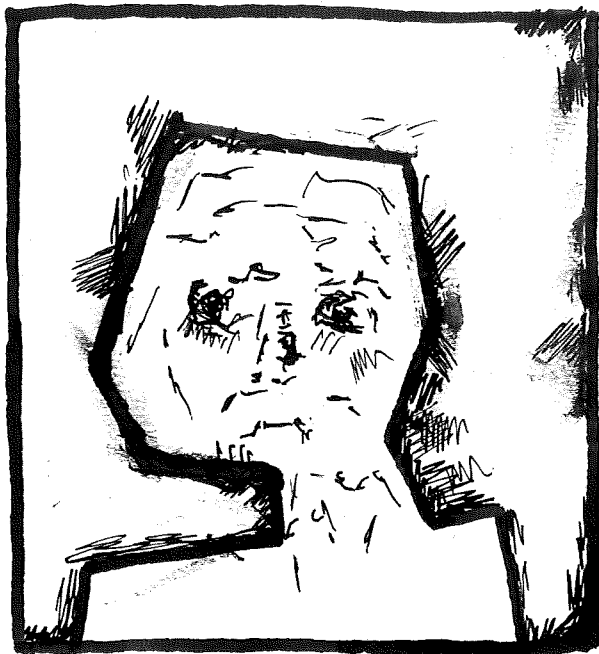
Ještě nějaký čas se nacházel ve vězení a poté byl 31. 12. 1948 odvezen na Těchymaslo.

"Věz smrti" ve Vykmanově na Jáchymovsku.

Zde prošel hned několika pracovními tábory. Ve Vyhnanově a Jáchymově a v Jáchymově - pracovním táboře Eliáš - byl přidělen k údržbě a postupně se snažil přivyknout táborovému životu. Zjistil, že podobný osud stihl starší otčičich.

Pracovalo se zde v zimě i létě, za hladu
a žáně, rubama plných morolů, s
bolestmi zad od neustálého držení svého
pracovního nástroje. Pan Otta stále nevěděl,
co se vlastně stalo, a začínal stráct
svou víru v dohazání své nevinny.

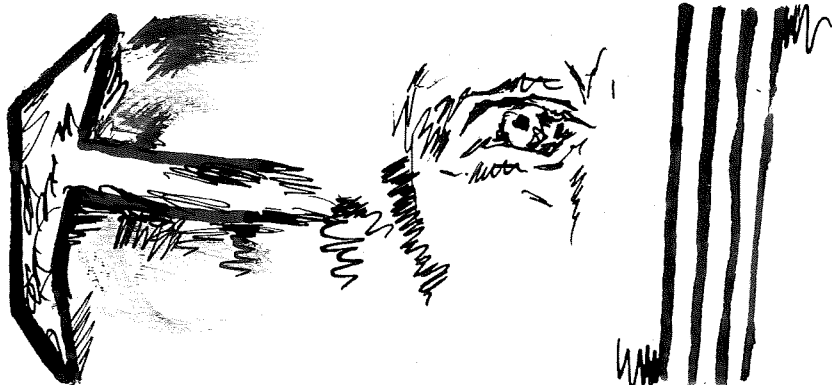
Na hlas vzpomínal na spousty příběhů z
pracovních táborů, přičemž některé byly
našima očima až neurčitelné.

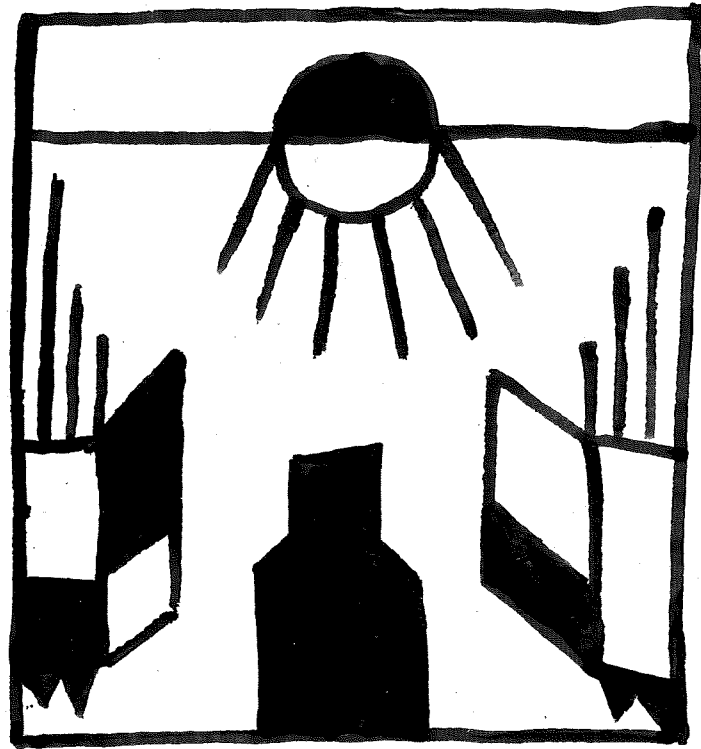
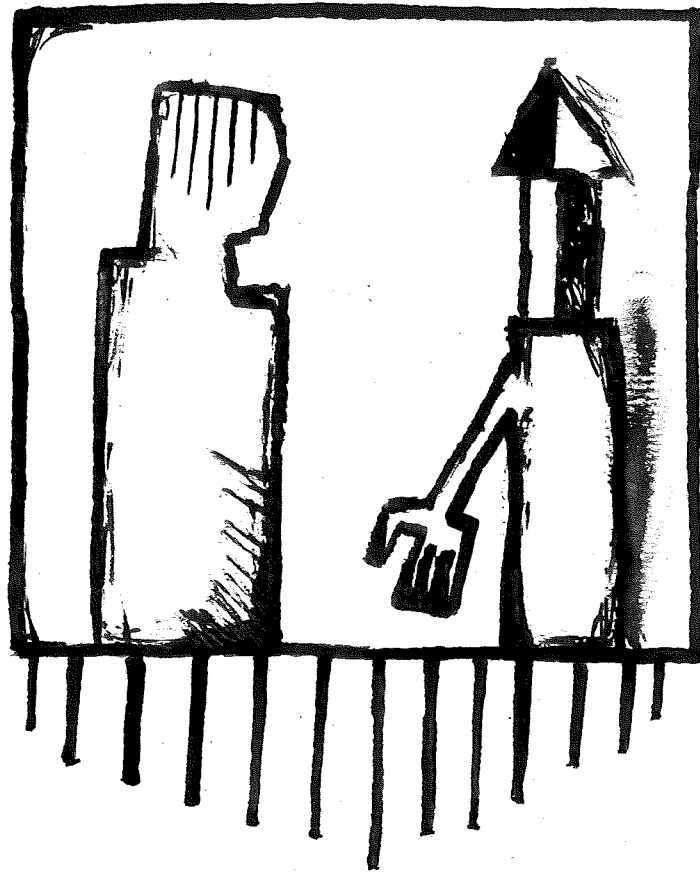
Jednoho dne všichni svolali celý pracovní
tábor a začali vyvolávat jména.
Mezi kterými zaznělo i Otta. Křehce
znělo: „Sbal si věci!“

Byl převezen zpět na policii v Karlových Varech.

Během dalšího dlouhého čekání ve vazbě opět nevěděl, co je ještě před ním a
co bude dál. Stále se nemohl zbarit myšlenek, co ať má vlastně na sebou
a proč? Za co?

Ve Varech mu bylo suše oznámeno
"NEVINEN!"

Po necelých dvou letech byl tedy propuštěn, ale
na mnohé otázky se mu nedostalo přijatelných odpovědí.

"TO" je pro něj jistým břemenem dodnes.

Ilustrace:
Tomáš Polena

Globová úprava:
Natale Čornýjová

Na komisu se také podíleli: Andrea Kiralyi, Tomáš Lehečka

